

Pappaöppet

– här slipper killar
känna sig utanför

*Chris Waters och lilla Phoebe
gillar att vara på Pappaöppet.*

Till den vanliga öppna förskolan kommer mest mammor med sina barn. En pappa kan lätt känna sig utanför.

På Kungsholmen i Stockholm finns en särskild pappdag. Då umgås man på killars vis.

TEXT: AMI HEDENBORG FOTO: KARIN DAHL

Vem har kaffet?
– Kent, tror jag. Men det fattas två muggar.

– Har nån sett Filipa?

– Hon leker där borta vid gungorna.

Pappaöppet har lördagsträff. Kent Runbom, Bengt Axelsson, Emil Wessberg och Jonny Bothin är först på plats och har dukat upp kaffe, saft, kakor och varm korv.

Pappaöppet i Rålambshovsparken i Stockholm fungerar som ett öppet hus varannan lördag. Då träffas papporna och deras barn under fyra timmar. Dessa träffar är en del av den öppna förskolan såtillvida att papporna får hålla till i deras lokaler och att de också har tillgång till den ordinarie personalen som kan konsulteras vid behov. Men driften står papporna själva för. Och alla fyra är samstämmiga i sin övertygelse att det behövs en mötesplats för bara pappor:

– Det är lättare att komma in i en grupp när det bara är män – alla pratar med varandra. Kvinnor däremot pratar gärna två och två och det blir mycket prat om barn och förlossningar. Det är lätt att känna sig utanför, säger Bengt.

Han är idrottslärare och pappa till Ivan, 3 år, och Elise, 14 månader. Nu är han inne på sin sjätte pappamånad. Han berättar att ett av hans mål med att börja på den vanliga öppna förskolan var att träffa andra som var pappalediga.

– Nu gjorde jag inte det. Det är ju nästan inga pappor som är föräldralediga, så man förstår verkligen att det finns ett behov av den här verksamheten. Jag tror att många pappor inte går till öppna förskolan just för att de känner sig utanför.

”En kick”

Bengt får medhåll av de andra, även om Kent, pappa till Saga, 5 år, Sebastian, 3 år och Nike, 11 månader, har en invändning:

– Men det kan väl också ha med fördo-

mar att göra? Att vi tror att vi inte ska passa in?

För Kent, som är svetsare, skulle det inte ha spelat så stor roll om mammor hade varit med på lördagsträffarna, även om han håller med om att man som ensam kille kan känna sig lite utanför ibland.

– Men det är klart att det är trevligt att träffas så här och umgås med bara andra pappor. Det är en viktig social bit man inte får annars.

– Det passar mig bra att vi träffas på lördagar. Eftersom jag jobbar är det svårt att komma ifrån under veckorna.

Visst pratar de mycket om barnen när de ses, men det blir mycket prat om annat också: jobbet, relationer, vad som händer med ett förhållande när man får barn.

– Och det är en kick att umgås på pap-

pors vis med barnen. Det finns inte någon konflikt mellan utrymmet för barnen och för oss, tycker Emil, som är kulturarbetare och pappa till Cornelia, 4 år, som han har gemensam vårdnad om tillsammans med Cornelias mamma.

Jakten på ett nätverk

Det var Emil som tillsammans med fyra andra pappor såg till att Pappaöppet blev vad det är idag.

– Jag ville träffa andra pappor och undrade var de fanns.

– Det tar tid att tränga in i sitt föräldraskap. Jag kommer ihåg hur främmande jag kände mig på BB. Hur barnmorskan pekade på mig och vinkade åt mig att komma: ”Pappan kan komma hit och ställa sig vid skötbordet.” Jag hade inget namn, jag var bara ”pappan”.

”Aldrig, tänkte jag, det är säkert bara en massa nördar. Jag vill själv välja mina vänner”.

”Mammor gör bästa reklamen”
– vänd ▶

Snack och lek på mattan. Lille Willem balanserar med stöd av pappa Jussi Kangasmetsä, Chris Waters håller koll på dottern Phoebe och Bo Lindgren har för tillfället släppt dottern Miranda ur sikte.

forts
Pappaöppet...

Per Olof Andersson med sonen Fredrik har en del gemensamt med Bo Lindgren och hans Miranda.

nörd, kontrar Bengt snabbt och alla skrattar hjärtligt.

Olika social kompetens

Jonny menar att det är stor skillnad på hur män och kvinnor förhåller sig till andra föräldrar. Att det därför inte är så konstigt att många män inte kommer till sådana här särskilda "pappaträffar".

– Om jag till exempel går på stan med min lite speciella dubbelvagn och jag möter en pappa med en likadan vagn – då tittar vi bägge bort! Det är ju helt sjukt. Hade det varit två mammor hade de säkert börjat prata med varandra: "Var har du köpt din vagn? Vad tycker du om den?" Det är verkligen konstigt att vi inte gör det.

Emil är den ende i gruppen som är ensamstående och han skulle gärna se att det kom fler ensamma pappor.

– För mig har Pappaöppet varit oerhört värdefullt. Det är svårare som ensamförälder att träffa andra föräldrar som man kan umgås med – och ännu svårare är det att träffa andra ensamma pappor.

– Jag tror verkligen att Pappaöppet kan fungera som en knuff i rätt riktning för pappor som kanske är tveksamma till om de ska orka vara hemma med sitt barn, om det fungerar. Grundtanken är att verksamheten ska ge dem större självförtroende i papparollen. □

"Hallå, pappa – var är du?" undrar Anna Ekdahl Roos.

Mer om Pappaöppet

● För den som vill komma i kontakt med Pappaöppet och veta mer om verksamheten går det bra att ringa 08-653 74 40.

Jag ska säga dig en grej... Cornelia viskar i pappa Emil Wessbergs öra.

▶ Han började gå på öppna förskolan i Rålambshovsparken och under våren 1996 började ett projekt kallat "Pappaöppet". Förskolan hade öppet på söndagar och tanken var att det skulle vara en mötesplats för pappor som behövde ett stöd i sitt föräldraskap. En sociolog och två förskolelärare fanns på plats.

– Tyvärr hittade inte så många pappor dit. Jag letade som en galning efter andra nätverk för pappor, men hittade inga. Efter att ha ringt hälften av alla stadsdelsnämnder gav jag upp.

Projektet "Pappaöppet" fortsatte ändå i ett år och under tiden bytte förskolan lokal. Resurserna blev mindre och nu hade man inte längre råd att avlöna personalen till pappaverksamheten. Så i början av 1997 fick Emil – och de andra papporna som hade dykt upp – ett val: "Antingen fortsätter ni driva verksamheten själva eller så läggs den ner".

Det blev startskottet till det nya Pappaöppet. De fick lov att vara i förskolans lokaler, men hela verksamheten måste drivas på ideell basis.

Fem pappor delade på ansvaret för nycklar och städning.

– Och helt enkelt för att se till att vi och barnen hade det bra, säger Jonny, som har Filippa, 2 år, och Anton, 10 månader.

En helt ny värld

Han är föräldraledig från sitt jobb som IT-konsult. Filippa var han hemma med i sju månader och nu är han inne på sin tredje pappamånad med Anton.

– Det är viktigt att det finns sådana här mötesplatser för oss som vill vara hemma längre med barnen. Man märker att man har mycket gemensamt med de andra – att vara pappa och att vara hemma är en helt ny värld att ta sig in i.

Jonny säger att målet är att de pappor som är "långtidshemma" med barn också ska kunna träffas även på vardagar.

– Det vore kul att gå på stan tillsammans med andra pappor, så där som mammor brukar göra, tycker han.

Det brukar vara omkring 15 pappor som kommer på lördagarna. För att de ska bli fler behövs lite marknadsföring. Nu har de fått 20 000 kronor från stadsdelsnämnden, pengar som bland annat ska gå till trycksaker och en hemsida.

– Men den bästa reklamen tror jag fortfarande är en mamma som säger till sin man att hon vill att han går dit – och så får de komma och se hur kul det är! Så var det för mig, säger Jonny.

– Min fru berättade att hon sett en lapp om att de skulle starta en pappa-grupp och frågade om inte jag ville gå, men då sa jag nej. Aldrig, tänkte jag, det är säkert bara en massa nördar – jag vill själv välja mina vänner. Men så kom jag iväg i alla fall – och det var ju supertrevliga killar...

– Du upptäckte att du också var en

